

Бога Могометанинѣтъ въ *едного Бога*, индіецѣтъ, африг-
нецѣтъ и Американецѣтъ въ *едного Бога*. Защо е прочее
жалостната слѣпота, която още трае? Ето центрѣтъ на все-
общата любовь на народытъ? *единъ Богъ*! Защо упорствува
человѣчеството на раздѣленіето и отблъска *сѣдиненіето*?
Бѣдно челоуечество! Азъ злодѣецѣтъ, азъ ничтожныйтъ твой
членъ, азъ живытъ умрѣлъ Паскалъ, та оплаквамъ! Защо
си слѣпо? Защо сърцего ти е закоравѣло и очитѣ ти не
гледать? Азъ трѣбаше да бѣда затворенъ въ тъмница, ако
законѣтъ не олаваше! Но мислишь ли и ти челоуѣчество че
не си въ тъмница, полошна отъ моята заради злодѣяніята си?
Ето земята, която Богъ ти е опредѣлилъ като рай, за радость,
успокоеніе и любовь, и е преобрѣхъта на мрачна тъмница
за мъжы и умраза? Свѣсти са челоуѣчество! Подай цѣлова-
ніето на любовьта! Миліони уста нека въспѣвать сѣдинены
единаго Бога, и Богъ ще благослови насъ. Съ този начинъ
преобрѣщамы долината на скърбыта и на мрака въ жилище
свѣтливо и радостно. . . .

Имахъ единъ сынъ, моя най обична рожба, кость отъ
коститѣ ми, многооплаканнаго ми Іоакима. Заради туй много
пжти размишлявахъ за дѣцата, мъжкы и женскы. Споредъ
слабото ми мнѣніе, обычаитѣ на общества сѣ обидѣли дѣ-
цата, и като обиждать дѣцата обиждать и самото челоуѣче-
ство. Сѣкогы мыслихъ да оженѣ Іоакима, щомъ разумѣяхъ
че Богъ му е вдѣхнѣлъ чувството на любовьта и природата
му е допълнила родитѣлната способность. Щѣхъ да го оженѣ
съ онѣзи мома, която той бы залибилъ, тосъ часъ, безъ да гу-
бѣе време, нито минута. Щѣхъ да го слѣдовамъ внимателно
за да знаѣ. Но ще ма попыта нѣкой, защо? — *Защото*
щомъ Богъ вдѣхне чувството на любовьта, значи, че
време е челоуекъ да залиби, и щомъ природата дополни ро-
дитѣлната способность, значи че законѣтъ и цѣльта на лю-
бовьта трѣба да са изпълни. . . .